Chicago la 2 Aprilie 1973

Draga Victore ,

Saptamana trecuta i-am scris lui Nicu Seitan, si cu acel prilej m-am gandit ca sa-ti trimit si tie o copie,asa dupa cum de obicei fac,cand socotesc ca scrisoarea cuprinde,mai mult sau mai putin,ceva vrednic de comunicat.Dupa cum sti,ceeace gandesc si spun,bun sau rau,este valabil,nu numai pentru unul ci,pentru oricare dintre camarazii pe cari ii apreciez,si simt in cercul mai familiar al inimei mele.

Din motivul indicat,nu m-am gandit ca sa ma apuc sa-ti scriu,in chip special ,cateva randuri ori chiar mai mult.Si,totusi,ma apuc sa fac acest lucru,pentruca am primit ingrozitoarea surpriza din partea ta.

Scrisorile-copii,ce mi-ai trimis,le-am primit joia trecuta,cu posta de diminiata.

Dupa ce am cetit scrisoarea lui Rachmistriuc-Ronnett am ramas,pur si simplu,nauc ,de masura exceptionala a gradului de nerusinare si de impertinenta cu care ti-a scris.De fapt,ceeace a pus in scrisoare a spus, privitor la tine,si intr-o explozie cu care m-a infruntat pe mine,si de care ti-am amintit,fara a mai intra prea mult in amanunte,pentru a nu te mai amara,caci in chip obisnuit e bine sa nu ne agitam prea mult la primele simptomele unui lucru rau.Dar cu toate ca am auzit,din gura lui,ceeace am auzit,iti spun drept ca nu mi-am putut inchipui,ca este chiar asa de mult stapanit de un duh al raului,ca se va napusti asupra ta ca un trasnet din senin.

Cu sufletul plin de revolta,m-am apucat sa citesc scrisoarea-raspuns a ta.Am gasit-o cu substanta de seriositate,si cu o nota de demnitate,exprimate intr-o forma hotarata,stapanita de un mare accent de logica si de un spirit de maniera.M-am mirat,chiar,de continutul atat de impecabil al scrisorii tale.

Dupa primirea acestor scrisori,cam vreo ora n-am fost in stare sa ma apuc de nimica.M-am plimbat,dintr-o parte a locuintei in alta,clocotind.

In aceasta situatie a sbarnait telefonul,iar la capatul liniei s-a anuntat Rachmistriuc-Ronnett,ca sa-mi puna in vedere ca este gata ca,cu orice pret, ori pe tine ori pe mine,sa ne impuste.

L-am intrebat ca de ce ?

Mi-a spus,cu o voce cam salbatica,ca a primit o scrisoare de la tine prin care l-ai insultat ca om si

mediu,in chip grav.Si ca in spatele acestei scrisori este ,in chip sigur,un om de la Chicago,unde s-a desfasurat cazul lui Vasile Posteuca,si ca acest om, fara de nici-o indoiala,nu pot sa fiu decat eu. Mi-a sugestat ca daca vreau sa scap de urgia pedepsei lui, sa dau o declaratie de onorabilitate a comportarii lui in cazul Vasile Posteuca,iar in aceasta privinta mi-a propus o intalnire.I-am tratat afrontul si propunerea cu oarecare mutenie.Si asa s-a inchis linia telefonului.

Dupa oarecare timp,nici nu mai stiu daca o fi fost o ora sau doua,a aparut din nou la telefon. Probabil ca intre timp a recitit si analizat scrisoarea ta.De astadata a tinut sa-mi spuna ca tu i-ai scris ca:"ai mai auzit " ca el l-a drogat pe Vasile Posteuca si ca in aceasta situatie i-a pus sub nas un testament pe care a trebuit sa-l semneze. A concluz că sursa acestui "am mai auzit" nu pot sa fiu decat eu.Ca, in aceasta legatura, s-ar fi consultat la telefon si cu altii(a amintit doar de numele lui Ion Simicin si Halmaghi) si ca toti ma indica pe mine. De asta data mi-a spus ca: singura sansa de salvare a mea este sa-ti scriu ,in chip urgent,si sa te rog ca sa-i desvaluesti sursa de informatii,in special aceea care este in spatele cuvintelor "am mai auzit".

Cu o atitudine de ignorare a celor auzite, l-am intrerupt si i-am pus intrebarea : cum se face ca Drul Apostolescu s-a apucat sa-ti scrie si ,dupa cum zici,sa te insulte.N-a vrut sa-mi spuna ca el ti-a scris.Si atunci i-am pus alta intrebare si anume : Nu cumva te-ai apucat sa-i scri,cu cele exprimate si fata de mine? Mi-a raspuns ca da,pentruca a vrut sa-ti spuna ca esti magar,etc.etc.In replica i-am spus ca, cine incepe o provocare de proportii trebuie sa fie pregatit nu numai sa dea ci si sa primeasca.Finalul discutiei a fost o repetare a amenintarilor cu moarte.

Pana Sambata seara,cam pe la miezul noptii,am avut liniste.Atunci,din nou la telefon Alecu Ronnett, pentru a-mi spune ca ti-ar fi trimis o alta scrisoare prin care ti-ar fi dat un fel de ultimatum ca sa-i raspunzi la ceeace te intreaba.Ca eu,deasemenea, trebuie sa presez asupra ta ca sa faci acest lucru, fiindca altcumva toata raspunderea si pedeapsa cade pe capul meu.A repetat ,din nou,că după altă tură de convorbiri telefonice,in America si Canada,ar reesi,tot mai clar,ca eu es fi sursa rautatilor pornite aicia.Pe langa numele tau si al meu,de asta data a amintit si numele Dlui Papanace.Amenintarile au fost mai teribile ca mai inainte.

N-am tradat cu nici-un cuvant ca as fi primit copiile scrisorilor de la tine. Dar l-am prevenit ca sunt curios ca sa vad o copie dupa scrisoarea lui, ce ti-a trimis; ca te voi ruga ca sa-mi trimiti copii dupa ambele scrisori, si ca atunci cand stiu exact ceeace a spus si o parte si alta, foarte probabil ca, voi avea ceva de spus. Adică, să-mi spun părerea.

Pana acum, copiile trimise nu le-am aratat decat lui Ghita Bulumete, cu care locuesc in aceeasi cladire. Deocamdata, ma gandesc sa le trimit, ca o intima informare camaradereasca, si lui Anchidim. Iar daca ei vor face uz de scrisoarea ta, cred ca in aceeasi masura, cel putin, trebuie sa facem si noi uz de scrisoarea lui pentru a lamuri lucrurile in chip corect. Daca esti de acord cu acest lucru nu trebuie să-mi scri. Dar dacă esti contra te rog scrie-mi cateva randuri si spune-mi acest lucru, in chip urgent.

Tot pe linia fata la dusmani, iti trimit copia unei scrisori deschise adresata lui Kremer, care este presedintele asociatiei evreilor din Romania. Această scrisoare a fost multiplicata si raspandita in comunitatile romanesti. Pentru noi, scrisoarea a fost regizata de politrucii de la ambasada, in colaborare cu Anania, si natural ca si cu o coada de topor de la periferia miscarii. Tipul suspect, in aceasta privinta, este fostul Ilie, cu numele mai nou de Cristescu. Desi tinta principala este Episcopul, aceasta nu este decat un lucru care face parte din marea strategie in contra miscarii.

Sa nu ne agitam si sa nu ne pierdem capul pe aceste chestiuni. Chiar daca, cateodata, sub povara miseliilor din jur, scrasnim din dinti, si ne cutremuram de revolte sa revenim la o stare de zambet si de incântare, in multumirea ca, atata timp cat lumea se ocupa de noi inseamna ca existam, intr-un chip in care creiem probleme dusmanilor.

Te imbratisez cu dragoste frateasca
si iti zic Traiasca Legiunea si Capitanul !

Corneliu Zelea Codreanu

PsS. Dupa aceasta scrisoare nu trimit nicairea nici-o copie.